

IONA ÎN ABIS

La Tars a plecat să se-ascundă de El
Crezând că distanța-L măsoară pe-Acel
Ce nu-i nici de spațiu sau vreme cuprins
De când de Adam s-a golit Paradis...

Plătit-a și prețul întreg, căldicel
În fundul corăbiei să doarmă nițel
Dar vânturi năpraznice-s peste întins
Și marea azvârle corabia spre-abis...

Și lumea-i pe ducă și zeii de-oțel
I-aruncă în mare si-unelte la fel
Și dus doarme Iona-n adâncul încins
Când iată, cârmaciul, de haină l-a prins...

- Ce dormi? Scoală, cheamă degrabă pe-Acel
Străin Dumnezeu să ne scape de Bel
Căci sorț peste tine-a căzut neatins
Dreptatea s-arate spre cel ce ne-a-nvins...

Și frica-i cuprinde când află că el
De-a Domnului Față fugise rebel
Și marea-i mai cruntă și vântul mai prins
Și nu știi ce jertfă s-aducă de-ajuns...

- În mare de voi m-aruncați porumbel
Ca jertfă de vină răsare un miel
Și-n ziua ce vine din hăul deschis
Popoare la Sine va lua-n Paradis...

Și marea se stinge și vânt căldicel
Adie deasupra întinderii-n cer
Și pește trimis de Iehova precis
Îl ține pe Iona trei zile-n Abis..
